

Her er APKs umiddelbare krav: De rige må betale – krav om økonomisk og social sikring

22. marts 2020

Vi står midt i en sundhedsmæssig, social og økonomisk krise. Der kaldes på national samling og samfundssind. Men solidariteten og offerviljen har vi kun set i befolkningen. Fra dag 1. har de store arbejdsgivere i erhvervslivet og kapitalens top krævet adgang til de offentlige skatte kroner for at hjælpe sig selv igennem. Regeringen har ikke tøvet med at åbne statskassen på vid gab med million hjælpepakker til store virksomheder og banker, mens den offentlige sundheds- og omsorgssektor ikke har fået en krone, selvom den trues af kollaps efter mange års nedskæringer.

Trepartsaftaler nedbryder tilkæmpede rettigheder på arbejdsmarkedet og giver arbejdsgiverne frit løb til at udnytte situationen til at presse løn og arbejdsforhold et ordentligt hak nedad. Regeringen og Folketinget indfører nødretslove med vidtrækkende konsekvenser og lukker grænser som rene politiske beslutninger. Med frygt og chokterapi udnyttes corona pandemien til at kaste alle krisens byrder over på befolkningens, arbejderklassens de studerendes og de små selvstændiges skuldre. Det er det eneste svar de kender.

Krisen rammer ikke bare vores helbred og hverdag lige nu. Hvis vi ikke siger stop nu blæser vores sociale, arbejdsmæssige og demokratiske rettigheder år tilbage. Hvis vi ikke kræver en hel anden politisk prioritering af de offentlige midler bremses pandemien ikke hurtigt nok.

Vi tager ikke hensyn til samfundets svageste ved at forgyldte banker og virksomhedernes aktionærer og lade folk sejle deres egen sø. Det er ikke kun virksomheder der har regninger og husleje, når indtægterne forsvinder. Det har almindelige folk også, de har bare ikke kassekreditter ved siden af, men oftest gæld og afdrag. De mange nedskæringsreformer har gjort vejen fra en arbejdsindtægt til dagpenge til kontanthjælp til ingenting uhyggelig kort. Regeringen burde indføre en social nødlov, der ophæver disse reformers konsekvenser.

Men er der penge nok? Må vi ikke alle yde? Jo. Befolkningen gør det allerede. Nu er det de riges tur – til at yde og betale fra deres skattely og direktionslokaler.

Der skal rejses krav til forsvar for arbejderklassen og befolkningen bredt. Der skal rejses krav mod arbejdsgiverne og kapitalen.

Kravene vil løbende blive opdateret som situationen udvikler sig

- Fuld lønkompensation under hjemsendelse og omsorgsforpligtigelser
- Hæv dagpengene til 90 % af lønnen – sæt dagpengeperioden i stå
- Kontanthjælp uden modregning, uden gensidig forsørgerpligt og kontanthjælpsloft
- Aftaler om af ophæve overenskomstmæssige rettigheder skal af bordet
- Fuld sikring af arbejds-, sundheds- og sikkerhedsmiljø på arbejdspladserne. Fuld adgang til beskyttelse mod Covid19
- Fuld adgang til værnemidler og test for sundheds- og omsorgspersonale
- 12 måneders forbud mod flytning af penge fra virksomhederne og udbetaling af aktieudbytte
- Likviditeten i bankene skal gå til befolkningen og industriproduktion, ikke til bankaktionærerne
- Staten skal overtage samfundsmæssige vigtige konkurstruede selskaber – ikke kun deres gæld
- Send regningen til de rigeste. Det koster nogle milliarder, men det kan medicinalindustrien og andre virksomheder med milliardoverskud nemt klare (over skatten)
- Det offentlige sundheds- og sygehusvæsen skal tilføres øjeblikkelige hjælpepakker. De nødvendige økonomiske og menneskelige ressourcer skal sikres
- Det i forvejen hårdt pressede sundhedspersonale skal sikres løn- og arbejdstidskompensation
- Både ansatte, studerende og frivillige i sundhedsvæsenet skal sikres ordentlige vilkår og hvileperioder
- Stop alle besparelser på sundhedsvæsenet, stop alle hospitalslukninger.
- Inddragelse af den private sundhedsindustri ressourcer til sikring af den kollektive folkesundheds behov
- Prisregulering af medicinsk udstyr – ingen profit på værnemidler
- Åbn de tomme hoteller til husly for hjemløse og udsatte
- Sikring af huslejer i lejeboliger for alle dem hvis indkomst bliver ramt. Ingen skal sættes ud. Udsættelse af huslejer skal ikke kun være for erhvervsdrivende.
- Fritagelse for afdrag på boliglån og privatgæld i mindst 6 måneder for alle hvis indkomst bliver ramt
- Studerende skal ikke straffes for lukkede uddannelsessteder.
- Garanti for at uddannelser kan genoptages.
- Det skal ikke koste SU-klip at modtage SU under lukningen
- Danmarks tilslutning til EU's budgetlov må sættes ud af kraft, så budgetter i sundheds- og ældresektoren kan forøges
- Omdiriger de milliardstore militæruddgifter til at sikre befolkningens helbreds- og sociale behov
- Træk de danske tropper hjem – sæt dem ind til rengøring på hospitaler og offentlige steder
- Rul epidemiloven tilbage – sundhed sikres ikke med en politistat

Fælles kamp mod kapitalen!

Nej til krisepolitik i corona-forklædning! – Interview med APK's formand

16. marts 2020

Interview med Jonas Ørting, Formand for APK og sygeplejerske

I ly af corona-epidemien gennemtrumfer regeringen omfattende indgreb. På få dage har de givet gigantiske beløb til erhvervslivet, lukket grænserne og gennemført de største indgreb i demokratiske rettigheder siden 2. verdenskrig. Det er ikke corona-epidemien, men regeringen der har dikteret den retning, og der er mere på vej. Hvis ikke vi – den danske arbejderklasse, den danske befolkning, siger fra, så kommer de næste måneders politiske indgreb til at underminere vores levevilkår år ud i fremtiden.

Hvad mener APK er hovedprioriteten i klassekampen lige nu?

Arbejderklassens levevilkår, befolkningens levevilkår. I ly af corona-epidemien kommer der massive angreb på vores vilkår og rettigheder. Regeringen har allerede givet gigantiske beløb til erhvervslivet, lukket grænserne og gennemført de største indgreb i demokratiske rettigheder siden 2. verdenskrig. Det er ikke corona-epidemien men regeringen der har dikteret den retning.

En lille håndfuld direktører og toppolitikere sidder i øjeblikket og skriver vores fremtid. Men det er sgu ikke dem der har noget på spil, det er os. Hvis ikke vi – den danske arbejderklasse, den danske befolkning, siger fra, så kommer de næste måneders politiske indgreb til at underminere vores levevilkår år ud i fremtiden.

Statsministeren siger vi kun kan løse den her krise ved at stå sammen. Giver det ikke mening at løse en krise i fællesskab?

Det er en mærkelig måde vi skal stå sammen på. Da antallet af smittede i Danmark på få dage voksede eksplosivt, var regeringens første store initiativer at holde hånden under erhvervslivet. Bl.a. ved at give 125 mia. kr. kredit på skatte- og moms-

indbetalinger og kompensere for aflyste arrangementer. Der er siden kommet en stribe tiltag der direkte eller indirekte støtter banker og erhvervsliv, så det f.eks. skal være let at låne penge og ikke skal være en udgift for firmaer hvis deres medarbejdere bliver syge.

Der er allerede varslet hundredvis af fyringer, og regeringen vil løse det ved at overtage virksomhedernes udgifter. Hvorfor ikke overtage virksomhederne?

Der er hele brancher hvor arbejderne kan se frem til at blive sendt hjem uden løn. Man kan jo spørge sig om de fagforeningsledere der sagde god for det selv risikerer at miste hele indtægten med dags varsel. Der må stilles garantier for folks indkomst, garantier for, at ingen skal gå fra hus og hjem.

Epidemien kommer jo oveni overenskomstforhandlingerne, der også får store konsekvenser for vores levevilkår i årevis. Den ramme der er lagt af fagtoppen og arbejdsgiverne er absurd snæver. Hvis vi skal have en chance for at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår, så er vi nødt til at få forbundet OK-kampen med kampen mod krisepolitikken. Det giver simpelthen ikke mening at slås for højere mindsteløn, hvis vi ikke kæder det sammen med en kamp mod angrebene fra regeringen, fagtoppen og erhvervslivet. NEJ til

kriseforlig, NEJ til at ophæve overenskomstrettigheder i corona-epidemiens navn, NEJ til at sende regningen til arbejderklassen.

Hver gang det kapitalistiske samfund er i krise betaler det store flertal af befolkningen regningen mens de rigeste går rigere fra bordet. Det er allerede i gang, og medmindre vi får gennemtvunget en anden kurs, så bliver det resultatet igen igen.

Virus ser jo ikke på folks klasse inden de inficerer dem. Er det et område, hvor der er en sandhed i, at vi er i samme båd?

Der er milevid forskel på at gå hjemme i en stor villa eller en lille lejlighed, både ift. stress og smitterisiko. Arbejdere bor simpelthen tættere end direktører, og det er jo ikke noget problem at undgå offentlig transport hvis man har bil.

Og så er det jo ikke nogen hemmelighed, at der er stor ulighed i sundhed her i Danmark. De rige lever længere og er mindre syge. Nogle af de grupper for hvem COVID-19 er mest farligt, er borgere med kronisk hjerte- og lungesygdom, en gruppe med uforholdsmæssigt mange arbejdere. Det er de samme mennesker, der er i risiko for alvorlig sygdom eller død ved almindelig influenza, og det er de samme mennesker, der i årevis har betalt prisen for, at vi mangler medicinske sengepladser.

Alene de sidste 5 år er op mod 10% af de medicinske senge blevet nedlagt, samtidig med at behovet er steget. Overbelægning, underbemanding og stress er alle med til at øge dødeligheden på hospitalerne. De seneste dage har vi nok alle sammen set illustrationen med den stejle og den flade pukkel, og hørt om strategien med at trække epidemien ud så vi ikke overbelaster hospitalerne, så vi ikke kommer over den magiske stiplede linje. Men de sidste 20+ år har både ”røde” og blå regeringer gjort deres bedste for at rykke den stiplede linje nedad, for at reducere kapaciteten. Det koster menneskeliv hver eneste gang vi har en influenzaepidemi, og det kommer til at koste menneskeliv ved denne epidemi.

Mener du, at den nedlagte kapacitet kan fremskaffes her og nu?

Kineserne har fået meget skældud for deres håndtering af epidemien, men de etablerede jo faktisk flere tusinde ekstra sengepladser på ganske kort tid – det har selvfølgelig krævet ressourcer. Jeg er sikker på, hospitalerne herhjemme prøver at etablere så mange sengepladser som muligt, og regioner og hospitaler beder jo om hjælp fra bl.a. sundhedsfagligt personale – pensionister, studerende og folk der har skiftet fag, for at få nogle af de hænder vi ved der mangler. Men hvor fanden er pengene?

Vi har set hvordan sundhedsvæsenet i Norditalien nærmest kollapsede, og det er jo det scenarie regeringen henviser til med alle deres tiltag. De har fundet penge til virksomhederne, og de har fundet penge til bankerne, men de forventer tilsyneladende at sundhedsvæsenet og sundhedspersonalet løser opgaven uden ekstra ressourcer. Tværtimod ligger der jo stadig store sparekrav ikke mindst i forbindelse med de famøse supersygehuse. Det allerførste ud af Mette Frederiksens mund burde have været ”vi finder de ressourcer i har brug for, både nu og når vi efterfølgende står med et kæmpe efterslæb på operationer og behandlinger”. Det er noget forbandet svineri, og både patienter og personale bør kræve massive bevillinger.

Det bliver også ”spændende” at se konsekvenserne af, at rengøring mange steder i sundhedsvæsenet er skåret ind til benet. De år jeg arbejdede på hospitaler, var det sgu en sjældenhed at se et dørhåndtag blive vasket, og i Stevns kommune hvor jeg arbejder, har den seneste nedskæring på rengøringen betydet, at støvsugerrobotter har overtaget en del af rengøringen på plejecentrene. Det virker naivt, at det skulle holde samme niveau som professionel gulvvask. Vi har åbenbart ressourcer til at udkommandere militæret til grænserne, kunne vi ikke udkommandere dem til rengøringstjeneste – og så i øvrigt opnormere rengøringen generelt og give dem ordentlig løn og vilkår.

Du nævner grænsebevogtningen, hvad er problemet med den?

Jeg forstår godt, at Sundhedsstyrelsen har understreget, at det ikke er på deres anbefaling, at grænserne er blevet lukket, at det er en rent politisk beslutning. Der er selvfølgelig ikke en manual for

alt i den her situation, og der vil blive lavet mange analyser efterfølgende af de mest succesfulde strategier. Gav det f.eks. resten af verden noget ekstra 'forberedelsestid' at kineserne lukkede grænserne til de berørte områder, eller var det spildte kræfter? Men faktum er nu at 1) Danmark er et af de lande i verden der har flest COVID-19 tilfælde ift. indbyggere, 2) vi fik ikke smitten hertil fra tilreisende udlændinge men fra danskere der kom hjem fra ferie og 3) der er intet videnskabeligt belæg for, at lukkede grænser virker på smitten, men vi ved det skader økonomien.

Det er måske det eneste af regeringens tiltag, der ikke sætter erhvervslivet først. Til gengæld er det en pissegod måde at sprede frygt og utryghed. Når militæret bliver udkommanderet til at forsvare de danske grænser, så giver det jo indtryk af, at der er noget at forsvare de danske grænser imod. Det pisker frygt op på præcis samme måde som regeringen gør ift. flygtninge, og så får sådan et absurd totalteater det jo til at se ud, som om de gør en hel masse.

Der er sguda ikke noget at sige til, at nogle mennesker går i panik, når Mette Frederiksen indfører de facto undtagelsestilstand og udkommanderer militæret til grænserne.

Hvad mener du med "de facto undtagelsestilstand"?

Jeg mener den ændring af epidemiloven som blev hastet igennem. Tidligere var det de regionale epidemikommissioner som besluttede hvor og hvornår epidemiloven skulle tages i brug. Det er selvfølgelig ingen garanti mod misbrug, men nu er al myndigheden lagt direkte hos ministeren. Det er også ministeren der afgør, hvilke sygdomme loven skal omfatte, og altså hvornår den kan tages i brug.

I forvejen gav epidemiloven meget vide beføjelser, men nu sætter den decideret retsstaten ud af kraft. Ransagninger uden retskendelse, afskaffelse af forsamlingsfriheden, tvangsvaccination mod andre sygdomme osv. – og nok allerværst er en hel stribe gummiparagraffer, hvor sundhedsministeren kan indføre regler, som "fraviger anden lovgivning".

Med andre ord kan sundhedsministeren med den opgraderede epidemilov i hånden regere per dekret og ophæve grundlovssikrede rettigheder. Og han bestemmer selv, hvornår han må gøre det.

Det afslører en grundlæggende skrøbelig stat, der ikke har tillid til sin egen overlevelse. Og lige på det punkt er jeg nok tilbøjelig til at give regeringen ret.

Krisehjælp til det offentlige sundhedsvæsen – ikke til kapitalen!

13. marts 2020

Vi står midt i en pandemi og en hel uvant hverdag. Mange offentlige ting er lukket ned, og der kommer nye tiltag i et meget hurtigt tempo. Ingen er i tvivl om alvoren i forhold til folkesundheden, og derfor udvises der stor hjælpsomhed og solidaritet i befolkningen.

Regeringen og et enigt Folketing har hastebehandlet en hidtil uset undtagelsestilstands lovgivning igennem. Hvor myndighederne og statsmagten i et helt år får beføjelser der rækker langt udover den akutte smittespredningsfare.

Vi ser en national kriseberedskabs stab bestående af de øverste militær- og politi myndigheder, der skal sikre at samfundsfunctioner og ro opretholdes. Men vi ser ikke en krone ekstra til det hårdt trængte sundhedssystem, der skal klare coronasmitten og dens konsekvenser. Ikke en krone ekstra til at sikre kommunernes og regionernes ekstra udgifter.

De offentligt ansatte i sundheds-, ældre og socialsektoren skal yde en historisk ekstraordinær indsats. Og det gør de. Men det er indlysende, at det ikke kan ske ved at presse arbejdstempoet op og arbejdsforholdene helt i bund. Selv uden corona dør der patienter på grund af overbelægning og underbemanding i det danske sundhedsvæsen. Folketinget må bevilge de nødvendige milliardbeløb til det offentlige sundhedsvæsen, så det kan blive i stand til at håndtere situationen.

Regeringen har ikke tøvet med at bevilge millionbeløb i form af hjælpepakker til erhvervslivet i denne situation. Eller milliardkreditter til storbankerne – og nye hjælpepakker er på vej. Mens de beder arbejderne på det private arbejdsmarked om at betale selv, med tvungen lønnedgang, tvungen arbejdsdeling og ferie

i solidaritetens navn. Vi kommer til et se et uhørt pres på løn- og arbejdsforhold under dække af coronavirus. Allerede nu sættes overenskomstmæssige rettigheder ud af kraft.

Aktionærernes og kapitalens krisemedicin er altid at arbejderne og befolkningen må betale, for at de selv kan slippe lettest igennem. Den krisemedicin har aldrig løst de egentlige problemer.

I solidaritetens navn skal vi ikke bare passe på hinanden i forhold til coronavirus. Vi skal stå fast på at hverken forringede løn- og arbejdsforhold eller opgivelse af OK-krav ikke stopper nogen som helst coronasmitte.

*Arbejderpartiet Kommunisterne, APK
13.3.2020*

Vi kæmper ikke kun mod en pandemi – men for en ny og bedre fremtid

23. marts 2020

Erklæring fra de europæiske marxistisk-leninistiske partier og organisationer i CIPOML

Åben for underskrift af kommunistiske, revolutionære og antiimperialistiske-antifascistiske europæiske partier og organisationer

Vi befinder os midt i en alvorlig sundheds-, politisk-, social- og økonomisk krise. Covid-19 pandemien har afsløret et kapitalistisk samfund, der ikke har været i stand til at levere selv den mest basale medicin, sundhedsudstyr og personale, ikke mindst i forhold til de fattigste i vores samfund. Det har udstillet et offentligt sundhedssystem på knæ fra års nedskæringer og kraftig privatisering til fordel for de store monopoler og de rige. Et system på randen af kapacitetssammenbrud. Konsekvenserne af den neoliberale nedskæringspolitik, der har gjort det offentlige sundheds- og plejesystem til en vare, der tjenes profit på, er fatale.

Denne krise viser også befolkningens enorme evne til at udvikle deres konkrete solidaritet: Borgerskabet opfordrer til "isolation", befolkningen reagerer med spontan solidaritet og støtte til sundhedspersonalet og krav om konkrete beskyttelsesmidler.

De offentlige sundhedssystemer skal straks have de nødvendige økonomiske og menneskelige ressourcer til at sikre folkesundheden. Gratis sundheds- og beskyttelsesudstyr til alle. Private

sundhedsressourcer skal inddrages i Covid-19 bekæmpelsen.

Regeringen og de store monopoler har på den anden side med øjeblikkelig grådighed krævet fuld adgang til offentlige midler, i en skala der aldrig er set før for at sikre dem selv. Borgerskabet, deres regeringer og stat kræver national enhed og samfundssind. Mens de i virkeligheden ved at bruge frygt og chokterapi har startet en massiv offensiv mod arbejderklassen og store dele af befolkningen for at sikre sig gennem den hastigt voksende underliggende økonomiske krise, blusser Covid-19 tricket op.

Arbejdsgiverne får næsten frie hænder til at udbyde udnyttelsen og foretage yderligere nedskæringer i arbejderklassens arbejds- og levevilkår. Og de øverste ledere i de reformvenlige fagforeninger faciliterer dette i enhedens navn sammen med de umættelige kapitalister.

Lad udbytterne og de rige bruge deres profit og stjålne rigdom og betale denne krise og pandemien – ikke arbejderne og befolkningen

Kapitalen og deres regeringer er ikke i krig mod en usynlig fjende. De har intensiveret deres klassekrig, men kræver af arbejderne, de studerende og folket, at de opgiver kampen for deres retfærdige behov på et tidspunkt, hvor arbejdsløshed, ingen indkomst og sociale behov vokser hurtigt. I stedet er tiden inde til at forsvare vores rettigheder og krav og fortsætte kampen for social retfærdighed.

Nødvendige og tilstrækkelige sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger for alle arbejdere og ansatte. Stop for alle fyringer. Fuld løn, sociale ydelser og garanteret indkomst for alle. Regeringerne skal bruge de offentlige midler og budgetter til at sikre alle menneskers sociale, sundhedsmæssige og økonomiske behov.

I mange lande har regeringerne erklæret undtagelsestilstand, hvor de demokratiske rettigheder tilsidesættes, politiet og militæret får ubegrænset magt til at sikre de imperialistiske staters og den herskende klasse sikkerhed, fremfor at sikre folkesundheden. Borgerskabet bruger pandemien til at begrænse arbejderne frihed og lukke munden på kritiske røster, til at sprede chauvinisme og fascisme.

Med hensyn til denne situation centraliserer Den Europæiske Union, dens centralbank og EU-Kommissionen deres magt yderligere. Deres eneste svar er at udbetale enorme summer af milliarder euro for at forsvare profitten og fastholde og styrke de europæiske monopoler og EU's position i den globale økonomiske krise. Og lukke grænserne mellem landene og mellem EU og resten af verden.

Men vi har ikke glemt de sidste kriser, hvor banker og selskaber blev forgyldt på befolkningernes regning, og hvordan deres profit efterfølgende er blevet beskyttet på bekostning af de offentlige sundhedssystemer.

Hænderne væk fra arbejderklassens rettigheder og frihed! Det er i stedet på tide at rejse kravet: Stop for kapitalens frie bevægelighed ud af de offentlige kasser og fra udbytning af arbejderklassen til de i forvejen fyldte lommer hos aktionærer og deres skattely.

Det er på tide at kræve ophævelse af undtagelsestilstanden. At kræve ikke blot soldaterne ud af gaderne, men at alle soldater, der er involveret i de imperialistiske krige, trækkes hjem og udfører nyttigt civilt arbejde for at stoppe pandemien.

Pandemien er en enorm trussel for folkene i hele verden, ikke mindst steder hvor sundhedssystemet er svagt, på grund af de imperialistiske staters og monopoler udplyndring af rigdom, støttet af antifolkelige og korrupte regeringer. Imperialister kan ikke vaske deres hænder fri fra ansvar. Det er tid til en omfattende sanitær hjælp.

Arbejderklassen og folkene står over for en kompleks og farlig periode med forværring af den generelle krise i det imperialistiske kapitalistiske samfund og skærpelse af alle de vigtigste modsætninger. Arbejderklassen overfor borgerskabet. Imperialismen overfor de undertrykte folk og nationer. Modsætningerne indenfor de imperialistiske magter og monopoler selv for verdensherredømme og hegemoni.

Kapitalismen kan ikke tilbyde andet end mere af samme slags, mere udbytning, mere social uretfærdighed, mere udplyndring af befolkningerne og ødelæggelse af planeten. Selv når millioner af

mennesker lider under følgerne af pandemien, holder det kriminelle finansielle oligarki aldrig op med at spekulere i nødsituationen. Derfor er der behov for en revolutionær kamp for et nyt socialistisk samfund, som kan garantere alle mennesker helt igennem, og behov for at udvikle en ægte international solidaritet.

Vi, arbejderklassens revolutionære partier og organisationer opfordrer arbejderne, fagforeningsaktivister, de unge, kvinder og de folkelige lag til at organisere sig uafhængigt af borgerskabet og være en del af og opbygge en forenet arbejderfront og folkefront på sit eget grundlag. Lad os styrke enheden, solidariteten og kampen og ikke acceptere scenariet af angreb på

vores arbejds- og levevilkår, men resolut forsvare vores krav, vores sundhed, vores interesser!

Vi bekæmper ikke kun en pandemi. Vi kæmper for en ny og bedre fremtid.

- Arbejderpartiet Kommunisterne, APK
- Frankrigs Arbejderkommunistparti, PCOF
- Spaniens Kommunistiske Parti (Marxistisk-Leninist), PCE(m-l)
- Kommunistisk platform, Italien
- Kommunistisk Platform (marxister-leninister), KPml, Norge
- Bevægelsen for omstrukturering af Grækenlands Kommunistiske Parti 1918-1955 (Anasintaxi)
- Organisation for opførelse af det kommunistiske arbejderparti i Tyskland, Arbeit Zukunft

NEJ til OK20!

22. marts 2020

Mæglingsskitsen fra forligsmanden, aftalt med FH og DA ligger nu klar. Det blev som forventet en minusoverenskomst – en kriseoverenskomst. Industriforligets minimale lønstigninger og snævre rammer er presset ned over alle. Et resultat der har været stukket ud fra starten mellem industriens arbejdsgivere og fagtop med industriforliget som retningsgivende. KPnet har samlet klip fra nogle af de første reaktioner fra fagforeninger og tillidsfolk, der opfordrer: STEM NEJ!

3F Aalborg, transportgruppen:

– Vi blev sendt til OK20 forhandlingerne med nogle helt klare mandater – en markant lønstigning på grundlønnen, et opgør med atypiske ansættelsesforhold (ansættelser på 0 timer), et opgør med delt tjeneste og en afskaffelse af provisionsafslønning af arbejde udført på gummihjul, en sikring af arbejdsmiljøvilkår – især i den kollektive trafik.- Og vi må konstatere, at arbejdsgiversiden ikke har ønsket at imødekomme medlemmernes ønsker på disse punkter.

Vi fik ikke en markant stigning på grundlønnen!
Vi fik ikke et opgør med atypiske ansættelser og 0 timers ansættelser!

Vi fik ikke et opgør med delt tjeneste!
Vi fik ikke afskaffet provisionslønnen!
Vi kom næsten i mål mht. sikring af arbejdsmiljøvilkår i den kollektive trafik!

...

– Fællesnævneren i betragtningerne af overenskomstresultaterne er, at den økonomiske ramme er for lille. På denne baggrund og i solidaritet med de Grupper som ikke har fået indrømmelser i kampen mod social dumping, anbefaler 3F Aalborg Transportgruppe og Transportgruppens bestyrelse, at vores medlemmer stemmer NEJ ved urafstemningen til OK20!

Malernes Fagforening, Midtjylland:

Nej til OK20!

Bestyrelsen for Malernes Fagforening Midtjylland, har i dag gennemgået Forligsmandens mæglingsskitse, der i store træk ligner Industriens forlig.

Vi er ikke imponerede. Dette var hvad arbejdsgiverne hele tiden, havde ønsket, nemlig diktat fra Dansk Industri. Skitsen lader IGEN, vores elever stå uden fritvalgsordning og forliget giver ingen forøgelse på vores prisliste. I et udpræget akkordfag, er det prislisten der sætter standarden for de fleste af vores timelønnede, med undtagelse af vores udenlandske kollegaer, de må nøjes med mindstesatsen på 127,85 kr., en mindstesats der både svækker svendene og de fornuftige mestres konkurrenceevne. Der skal ikke meget fantasi til, for at forudse endnu en 3-årig periode med magert resultat og uden værn mod social dumping.

Vi risikerer om ganske få år, ikke at kunne opdrive en dansk håndværker på de danske byggepladser, men det er vel også det Dansk Industri ønsker.

I en tid, hvor Dansk Industri diktere hvad Byggeriets arbejdsgivere skal mene og gemmer sig bag sundhedskriser, kan vi ikke løse denne udfordring selv.

Hjælp Byggeriet stem NEJ!

Vi har brug for hjælp og solidaritet fra vores venner i Industrien, i Transporten og i Handlen.

Vi har brug for et NEJ, så vi kan sikre byggebranchen en fremtid uden social dumping.

Tillidsrepræsentant Jens Erik Poulsen fra Elementfabrikken Ambercon siger NEJ til Byggeforliget:

-Jeg sagde for mange år siden at klassekampen den var død. –

Men jeg tog fejl. De unge får noget og se til i fremtiden.

Jeg synes det er under al kritik at parterne udnytter den her situation til og presse et kriseforlig ned i halsen på os.- Jeg er virkelig rystet, og det minder mest af alt om at forliget er indgået under tvang. Vi har slet ikke fået det vi aftalte med hinanden.

I krisetider skal vi altid holde igen, det skal vi åbenbart også nu i de gode tider ser det ud til.

Det er ikke godt nok, og er på ingen måde tilfredsstillende.- Så et nej fra mig her på Element Fabrikken Ambercon..👎

3F Aalborg

-Vi konstaterer dog at de massive problemer medlemmerne har rejst generelt ikke er i nærheden af at være løst.

Modregningen som var et krav er ikke løst. Vi kan ikke blive ved med at se tjenere bliver mindre og mindre værd år efter år.

Jeg har snakket med Ulrik som er tjener og han blevet mere en 900 kr. mindre værd på tre år på grund af reglen om modregning, det kan og vil vi ikke forsætte med at se på.-

De næste tre år vil hans personlige tillæg blive ædt op og han vil sidde tilbage med grundlønnen og intet andet, skal vi så stadig undre os over at branchen mangler kvalificeret personale.

Så derfor bliver det et NEJ herfra til det samlede forlig.

Malerforbundet måtte afbryde OK-forhandlingerne: Vi blev mødt med et ultimatum – vi vil ikke lade os voldtage!

20. marts 2020.

Malerforbundets forhandlere trak sig onsdag fra OK-forhandlingerne. Deres forventning er et

massivt NEJ TAK til den kommende mæglingsskitse i alle afdelinger. Forbundsformand Martin B Hansen fortæller til KPnet

– Vi har forhandlet overenskomst i en lidt underlig situation, men det er ikke ensbetydende med at vi skal acceptere alting. Arbejdsgiverne svar var at stille et ultimatum. De måtte intet for Dansk Arbejdsgiverforening, og de forhandlede med det pres bag sig, at en storkonflikt i den nuværende situation er svær. Selvom vi accepterede at forhandle indenfor rammen ville de ikke imødekomme nogen af de krav medlemmerne havde stillet. De afviste reelle forhandlinger. De afviste højere mindsteløn, som er vores første prioritet. De afviste alle krav mod social dumping. De afviste ordentlige elevlønningerne, hvor malerne halter langt bagefter resten af byggeriet.

– Hele systemet har spillet fallit, det drejer sig om ultimative diktater fra DA og et industriforlig, hvor indholdet lægges ned over alle overenskomster. Vi tog konsekvensen. Vi vil ikke bukke og skrabe og lade os voldtage – vi måtte sige fra. Det er det der er sket denne her gang.

I løbet af forhandlingerne strammede arbejdsgivernes forhandlere mere og mere op.

– Tilbage i 2014 skrev arbejdsgiverne under på at de var åbne overfor at hæve mindstelønnen med 30 kr. og først i forhandlingerne måtte vi godt snakke det. Så måtte der kun forhandles om et lavere niveau – og til sidst dikterede DA, at der overhovedet ikke måtte snakkes om det.

– Da byggeforliget landede, måtte vi køre linen ud og bad om at få genoptaget forhandlingerne, der var afbrudt. Men vi blev mødt med ultimative krav og afvisning.

– Bl.a. krævede arbejdsgiverne at gøre en forsøgsordning permanent, der har løbet over 3 år, som udløb d. 29.2. – om at fraskrive sig retten til kørepenge, når man har adgang til firmabil. Nu skulle den fortsætte, men uden nogen betaling. Der var ingen forhandling, ingen kompromiser der kunne indgås.

– Nu kommer der en mæglingsskitse, som ikke kommer til at imødekomme kravene for vores område. Selvom noget af det byggeriet har fået vil kunne bruges på vores område vil det ikke komme med. Reelt kommer vi til at tabe 6,3 % på akkorderne. Der vil blive overført aftaler som ingen

værdi har for os.

– Vi kunne intet få på vores prioriterede krav og måtte meddele at vi stoppede.

Forbundet forventer et massivt NEJ TAK til den kommende mæglingsskitse i alle afdelinger!

Medlemmer mister dagpengeret – det er arbejdsgiverne der nyder godt af corona-politikken

På spørgsmålet om hvordan malerne er ramt af fyringer og hjemsendelser i situationen med corona, lyder svaret fra Martin:

– Mange af vores medlemmer er hårdt ramt. Det er arbejdsgiverne der har fået i hoved og røv, arbejderne betaler. Der har været en del fyringer. Nogle arbejdsgivere ser en fordel i blot at fyre, mens andre forsøger at finde løsninger, bl.a. med arbejdsfordeling. Men et kæmpe stort problem er børnepasning.

– Medlemmer med børn der nu skal passes hjemme mister deres dagpengeret fordi de ikke står til rådighed og må klare sig ved at tage ferie eller afspadsere.

– På en arbejdsplads blev de ansatte fyret gennem en artikel i avisen. Senere måtte arbejdsgiveren acceptere at det var helt uacceptabelt.

– Hvad sikkerheden og forholdsregler mod smitte på arbejdspladsen har malerne den fordel frem for andre, at hele arbejdsmiljøloven blev skrevet ind i overenskomsten tilbage i 1970'erne, da hele spørgsmålet om malersyndromet var oppe. Derfor kan fagforeningen gå direkte ind og kræve reglerne overholdt